

මා නොව ඔබයි

දසමස කුස දුරු ලේ කිරි
කැන කුණු තවරනෙත දුරුවන්
ගෙදර චූදන් ලෙස අමීමා
ඔබ ගුණ දුනිමි හිමි කවි හි

පෙදුවන්
කැදුවන්
පිදුවන්
නොලිටන්

කුසයේ දුරු ඇතලේ කිරි
ඔබ දිවි කැප කලා ඉපදන
දුරුවන් හදා වුන් ඇතිදැඩි
හිමියෙහි ඔබ දිරිස ඇති බැර

හුදුන්තට
දිනේසිට
කරන්නට
දැක්නට

නෙලුම් පතෙහි තැන දිය බි
දුරු සෙතෙහට දුක් කරදර
පිතකුම් දුකඩියෙහි දුරුවන්
මව් ගුණ පමණක්ද වැඩියෙ

රැඳෙන්නේ
සිඳෙන්නේ
නැඳෙන්නේ
දැක්නේ

දුරුවන් හදුන්නට මව් මෙන්
විඳි දුක් හැකැට කරදර
බැලුවෝත් කිරි දුරු සෙතෙහට
හිමියෙහි එකම බර පවතී

පියාණන්
වේදනාවන්
තුලාවෙන්
දුකාවෙන්

කේතේ පැලේ, කුලුබේ, හේ ආදර
දිව රැ හැකිව ද දුරු සෙතෙහට
ඔබ විඳි වේසෙත, දුක මේ හැකි හිමි
මා නොව ඔබයි හිමියෙහි චූද විය

වන්නේ
මත්තේ
හැක්කේ
සුන්නේ

සරත් වීරසේකර
ටොරොන්ටෝ - කැනඩාව

උදා වූ නව වස
ඔබ අප හැම දෙනාට ම
සියලු පැතුමන් ඉටු වන
සොම්නස උදා කරවන
සුව සම්පත සපිරි
බලවත් ඒකක් වේවා !

විකසිත
2013 ජනවාරි 01

සමනල

ඇවිදිදි හිල් ගතනත
අවසනව සිත බිඳකට
ඉසිලා ලා මගේ අත්ලත
ඉතිලුණු නුමිසි, සමනල

තටු සැල මුදු පවතින
කුණාටුද සුළි මතුකර
දැස් මඳකට බොඳ කර
ඉතිලුණු නුමිසි, සමනල

මලිනි විජේසේකර

ඉල් මහේ මල්වඩම

සුනන්ද ගාර්දියවසම්

නම නොමැති
මේ මල් වඩම
යොගොනක් නොමැති
මබමයි.....

ඒ ඉපැරණි දවස්වල
ගනලයන්ගේ කැවුරක
ඇස් උගුල්ලදිලින්
නිය උගුල්ලදිලින්
පැතිල්ලෙන් බැල්කයේ එල්ලා
පණපිටින් මරදිලින්
සිය උතුම් අරමුණ
පළමුකොට ගෙන
නික්මගිය යොයුරනේ....
නුමමමයි මේ...
ඉල් මහේ මල් වඩම...

මබේ පාවල පහේ නොලැබුණු
ඉමක් නැතිකයේ
පොළේ ගැබි තුළ
මහ පාරක ගස් සෙවණක
වෙල්කාසක නියර අද්දර
ගංගාවක ඉවුර අසබඩ
තබමි මේ මල් වඩම
මබට සිහිපත් කොට...
නිත්විත ඉමක් නැතිකයේ
මබ හිඳන
මේ පොළේ ගැබි තුළ....
යොයුරනේ....
මබ අවසාන වතාවට
මො දමා තිබෙනු
දැකපු තැන්වල
මේ ලෙස සිහිවිටන තැබුවට
කමන්න

boondi.lk

වඩිනු මැන අප වෙත සාම කුමරුනේ

නසා ලොව අදුර සැම
පතුරා දසන සාමයේ සතුට
වඩිනු මැන කුමරුනේ
අප දුබල හඳවත්වලට

මිනිසු බව නසන අවගුණ
අධිම ගති ගුණමකුකම
සෝදා සැම පවි කිඵට
පිරිසිඳු කල මැන අප

සතුට සාමය ප්‍රබෝධය
ඉවසීම කරුණා ගුණ සුවඳ
සමාව දීම කෙළෙහිගුණ
දසන පතුරන ගෙට දවස නොව අද
උදා කර දෙනු මැන අපට !

ප්‍රසාදිනී වේත්තසිංහ
මල්පාක්

ගොයම් කවි මාලය

කපිල එම්. ගමගේ

උණගලාවෙගෙර කොත කොතිදු නැත
නියගලා මල පිපුණ වග වාසගම් ඇත
පිබිදිලා බලනා සකෙකි අර විඩාපත් ඉර
සැතවිලා හියෙ දු ගිරිතලේ වැව් පතුල මත

කඳුරුවෙල බස් රටය ධැනෙගෙන හියා උදෙසම
ගන්දියට එක්වු නෙළුම් මල් පොකුරු රැස
හිනා පිපිලා සුවඳ ගමනා වටිදි දස අත
අදුර විහිවිදු කළුළු බිදවිසි ඒ දෙනෙන අත

විනාකාවක් නොවුණි අමීමා දුක් ගැනට මැද
නිමාවක් නැති වේගයෙන් දිවගියා දිවි මන
කතාවක් ගෙනා තමයි කොක් පියාපත් ලැබ
ගොගෙයිකක් ගෙනත් දුන් තැ කවුරුවත් වෙන

වනාතය මත වැටි තිබුණා රන් පියාපත
ගලාගෙන ගොස් නැවතලා ඇල වේලි දිය කඳ
මුටා වෙන්නට ගසක් නැති වී යනන මග තොට
විඩාපත් වී කල්පනාවට වැටුනි තනියම අපේ ඇත් රජ

ලියදි හාරා සොයා ගන්නට මැනිකක් ද නැති
දිය කඩිනි මත වැඩි රිසියා ඇරම හු පති
මළානික කිරි වැදුන ගොයමට වීන කැටු හිනි
කොතක් කීවද ඇසෙනු නොනැසිය නැසු කන් ඇති

මබ දොවා ගෙන ගොඩට වීන් දැන් බොහෝ කල්
මත සොයාගෙන ආවේ නැ මඟුලැබු වුනත්
මඩුවිතට වස පිය මුහුට දුර ගමන් ගොස්
කොත් කැරැල්ලම වැව් පතුලෙ සැගවුණිද දැන්

උණගලා වෙගෙරට උඩින් සඳ පාසලා
සොයනවා නුම කෝ කොතේ කොතැනද කියා
කියා ගනු බැහැ මල් වලට නික්මුණා කතා
වචන ගිලිහි වක්කඩිය යට ඉතින් ගෙමගිට සැගවුණා

කටකතා මංකඩේ ළත දැල්ලන විඩේ
මං ඇවිත් තලනවා සත්තයි පිකෙරේ
ආ ආව දුන් ආයේ ඇවිත් ගංකරේ
දැන් ඉතින් මුට අත තබමු අපි ආයුදේ

boondi.lk

තුරු මුල පෙම්වතිය

සුමුදු සඳුරුවන් පෙරේරා

තුරුමුල පෙම්වතිය නුමි නව නොදිටිද
මුදු තුරුපත් කොහොම කොතරම් සසැලිද
නොසැලි සිටින මුත් තවමත් හැකිවිද
දැකී රැක් බඳුට කිසිවක් දීමට නුමිම

විඩාපත් වී මුත් තුරු සෙවණේ වැටුණා
නුමේ සරනසට පවනක් තිබුණිද ගමන
හෙලු සුසුමකට වුව තිරතුරුවම සැලුණා
තුරුපත් නොවේද සිසිලය සැදුවේ පෙම්ම

නොසැලි හිඳින නුමි නොතකා සිටින නියා
සෙනෙහස පාන විදියය ඒ සිතනු එතා
නුමේ බර නොදැනෙන්නෙ සවි වැඩි කෙනකු නියා
ඒ සිත සෙනෙහ වැඩි කම්නැතිසි සිතනු එතා

සවි බල මඳ නමුත් සවිමත් කඳට විඩා
තුරුපත්මය දැවුණො දැඩි හිරු රැසින් දිවා
නුමි හැඳිනි නමුත් රැකවරණයක ඉතා
රැක් බඳ රැකෙන්නෙන් මුදු පත් පියස නියා